

Causerier fra Tistrup

..... Familien Thorsen deler deres minder om deres tid i Tistrup

1 af 4

Familien Thorsen

Forfatter: Billy Thorsen med hjælp fra Sys

Kommer man ned i rodebunken... Så sker der ting og sager... Når der dukker en erindring op, og jeg skriver den... Så sker der noget i kroppen på mig... Det var dengang tænker jeg, og drømmer mig tilbage i tiden... Dejligt.

Starten i Tistrup

Facebook grupper i Tistrup Der er jo Tistrup borgere der er på siden.... Det har jeg også været. For over 50 år siden var jeg færdig som soldat i Varde, det var helt normalt, men ikke for mig... Jeg havde fundet en pige... Og hvad nu... Jeg havde som min familie været fisker... Men til sidst sømand... Hvad skal jeg lave i Varde... En mand spurgte om jeg ville til samtale i Tistrup på Møbelsnedkeriet... Kære ven, jeg er sømand... og hvor ligger Tistrup... Jeg tog med ham en lørdag og mødte Leif Gertner. Han så på mine bukser der havde alle farver fra DFDS, og mine sko der havde været sorte... Kan du begynde tirsdag sagde han, med skepsis... en sømand på fabrik... Dette møde ændrede mit liv totalt...

Jeg var lige blevet færdig som soldat i Varde, og havde fundet pigen jeg skulle starte et nyt liv sammen med... Men jeg skulle også ind på livet af mine svigerforældre... Med svigermor gik det fint. Svigerfar var stadig skeptisk overfor denne 20årige soldat der nu boede sammen med hans 18årige datter i tømmer Lyhnes hus i Tistrup... Svigerfar var glad for mad, så her var chancen for at komme lidt nærmere ind på livet af ham... Så vi inviterede dem til middag på Bøgevej i Tistrup.... Til noget så eksklusivt som hamburgerryg... Den var jo saltet og røget, så det krævede ikke de helt store egenskaber i et køkken, det var jo bare at skære den ud i pæne skiver... Alt var perfekt, indtil min svigerfar sad med en skive hamburgerryg mellem sine tænder, og trak i den som om det var en elastik... For pokker udbrød han, er den ikke kogt... Nej, svarede jeg stolt, det er meget finere... den er røget.... Så fik jeg en forklaring om at den var rå, og derfor skulle koges... Heldigvis var kartoflerne kogt

Birkevej

Nu var Birkevej blevet en vej, alt var bygget... Bagved os blev der også bygget... Lige bag ved os kom der to Englændere... Tom og Marie... Tom var værktøjsmager på Primo Plast... Marie lavede Zoneterapi... Mit engelsk var ikke godt, men vi kunne tale sammen og blev gode venner... Marie var en bestemt dame... Tom var mere ydmyg... Billy, du skal have Zoneterapi sagde hun, og tog et horn fra en ko frem af lommen... Jeg

anede ikke hvad hun havde gang i... Lige indtil min ene fod var låst fast mellem Maries lår... Dette kohorn blev nu boret ind under min fod... Er det noget du kan mærke sagde Marie og så på mig... Jeg skreg af smerte... Maries lår var urokkelige... Det var sidste gang jeg skulle have behandling... Marie grinede af mit engelsk... Tom syntes det var OK.

Kommentar: Niels Aage G. Hansen

Sådan en kohorn brugte Aksel fisker også , han Boede på højlundvej i den 8 kantede hus, det var sjovt at stå og lytte udenfor om sommeren når vinduet var åben så man kunne høre at patienterne skreg for det gjorde ondt

Da huset på Birkevej var bygget manglede jeg en bil... Den havde Tved... Han solgte Mazda... Du skal have en ny sagde han.... Igen gik turen til Sparekassen... Kom med ind bagved sagde Åge... Efter nogle forhandlinger sagde Åge... 10% skal du spare op... Næste gang var det 20%... Sådan fortsatte det, Åges guld tand blinkede i takt med hans smørrede grin, han nød det.. Nu trådte Plauborg der var første mand til... Billy skal have den bil... Åge ville have noget til gengæld, det ville Plauborg også... Ved Leif Gertner havde jeg fået stablet er solidt stereoanlæg op... Det ville de se... Begge kom og blev en lørdag... Men her stoppede det ikke... Hver lørdag stod en kurv med grøntsager og en flået kanin ved døren... Hilsen Plauborg... Jeg kan ikke huske prisen... Men aldrig før har vi spist så mange kaniner.

Der var udvikling i Tistrup, det ville jeg være med til... Huset på Birkevej blev solgt... Vi havde købt en grund på en mark... Det var der andre der også havde gjort, det betød et usædvanligt sammenhold på den vej der hed Baldersvej... Vi holdt alle nytår sammen... Sommerfester... alt gik på tur... Vi kom sammen privat... Lykken var en grund på hjørnet af Baldersvej der var ubebygget... Her havde vi Sankthans bål... Fester, alt... Vi var som en familie. Vi troede grunden som vi brugte var fredet... Men en dag var det slut... Helge WM buslinjer byggede et hus på grunden... Ringen var sluttet. Ikke flere huse på vejen ...Der skulle være industri... Inden længe kom industrien .. Ove, med alle hans påfund. WM buslinjer havde værksted... Flemming Grunnet havde en bygning til gamle biler... Tage Laursen, tømre firmaet... JL Møbler... Sådan fortsatte det... Men den lille enklave af huse forblev med samme sammenhold... selv om der var udskiftning af beboere.

Der var noget ved Tistrup dengang... Alle havde begge ben på jorden... Det havde Flemming Grunnet også... Han var min genbo på Birkevej... Jeg havde sagt op ved Lejf Gertner, mit nye bogføringsfirma kunne jeg leve af... Men jeg tog fejl... Det kunne jeg ikke... Flemming kunne ikke forstå jeg kunne slå græsplæne midt på dagen... Vil du med ned og se fabrikken spurgte han... Da vi kom ned på Primo Plast, fik jeg et drøn i ansigtet... Duften af plast.. Efter besøget gik vi hver til sit... Senere kom han ind i vores stue... Jeg mangler en mand på natholdet... Vil du ikke tage bare denne nat... Som genboer sagde jeg ja... Det blev til nogle år, indtil Sys en dag sagde til mig... DU ER FYRET FRA PRIMO PLAST... Jeg gned søvnen ud af mine øjne... Det er løgn sagde jeg... Jeg har været nede og tale med dem... Du arbejder døgnet rundt... Jeg har fået en plads på natholdet... Så pas du dit firma... Det er sgu en kvinde der vil noget.

Sammenholdet på Birkevej dengang i 1972 var helt specielt... Overfor os havde vi Peter, Flemming... Og Johanson... Han var salgschef på Jacob Holm og Sønner i Varde. Når han kørte hjemme fra var det en verdensmand.. Brillantine i håret, guldringe, han var også Københavner... Og så kunne han være min far... Det var aldersforskellen... Men når Johanson kom hjem... Så kom han over og snakkede... Vi giver en bid brød, sagde han, det var form af smørrebrød han kom over med... Det fortsatte... Han var med til rejsegilde... Han var med til indflytning hvor han ringede på... Jeg skal lige stille min cykel sagde han, og cyklede ind gennem stuen, og satte den ved ende væggen... En dag var gaden fyldt med biler... Johanson gik på tvungen pension... Fra den dag kom han over hver dag... For hver dag gik det ned af bakke for Johanson.... Hans liv var værdiløs... Johansson døde alt for tidligt.

Han manglede sit arbejde

Jeg Googlede Birkevej 8, det hus jeg var selvbygger på i 1972... Det hus der var første møde med Åge Pedersen i Sparekassen, hvor mit budget lå på 98.000,00 kr. inc. grund... Åge sagde ja... I dag er prisen 1.130.000,00 kr.

Kommentar: Randi Kamina Tousgaard Thomsen

Og det er et dejligt hus. Mine forældre ejede det fra 2000- 2016

Da grunden var afsat, ventede jeg på en udgravning.... Intet skete... Jeg ringede til byggefirmaet... Det er et selvbyggerhus lød svaret... Vi har sat en skovl ovre ved det ene hjørne... Nu begyndte mit eventyr i Tistrup.

Vores genbo Johanson på Birkevej... Han var ikke hr. hvem som helst... Om dagen var han en verdensmand, ægte Københavner med en dejlig hustru der havde gigt i alle fingre... Når Johanson havde fri, var han en eventyrlig person... tre gange så gammel som Sys og mig... Vil i med til Tyskland og handle spurgte han... Vi kørte, kom hjem... Vi skal have et stykke brød sagde han mange gange... Det blev hygge til hen om morgenen... Jeg tror bageren sælger ved bagdøren sagde han... Klokken fire om morgenen stod Johanson og mig i bageriet i Tistrup... Duften var fantastisk... Hvor mange rundstykker skal i have, spurgte bageren... Fyld posen... På hjem vejen tabte Johanson 2 rundstykker, vi spiller sgu fodbold sagde manden... sådan havde vi mange ture til Tistrup bager.

I 1970erne da børn ikke havde alle de IT-vidundere som de sidder med i dag, da legede de udenfor, det gjorde de også på Birkevej.... Flemming Grunnet var min genbo, så hans piger legede med vores drenge... Jeg havde sendt bud efter min gode ven Johannes Knudsen, der skulle ryddes op på byggepladsen Der var især mange papkasser der skulle fjernes... Brian og Mette forsvandt da Johannes kom i sin gule Bedford, og bakkede op til garagen... Et par timer før Johannes kom havde Dorte kørt rundt med en dukkevogn hvor Stefan lå og sov i, siden havde jeg ikke set dem... Det gik fint med at læsse affaldet op på vognen, lige indtil der lød et vræl fra en papkasse... Det var Stefan der havde fortsat sin søvn fra Dortes dukkevogn i denne papkasse.... Du kunne have endt på lossepladsen grinede Johannes da han hev knægten op af papkassen... det fik vi meget sjov ud af.

Bøgevej

Tømmer Lyhne havde et hus vi kunne leje.... Det lå på Bøgevej... Tænk et helt hus til mig og konen... Ja, jeg var blevet gift med pigen fra Varde.... Fabrikarbejdet var ikke mig, men hvad skulle jeg ellers... Når man kom ind i Tistrup fra landevejen til Ølgod og kørte hele vejen op af hovedgaden... Så var det en driftig by, fyldt af små finurlige forretninger. Alle vidste alt om alle... også om mig og konen der var tilflyttere.... Nu fik vi den skøre ide at bygge et hus... Jeg måtte tage et møde med en personlighed i Sparekassen, Åge Pedersen, en lille rund mand med guldtænder.... Verdens dejligste mand, men bestemt... Det var mit første møde med en bankmand, så jeg havde sommerfugle i maven... Kom med ind bagved sagde han... Det endte med et lån.... vi kunne bygge.

Da vi boede på Bøgevej havde jeg en Saab 2 takt motor... Den var altid i stykker, hele tiden var der noget galt... Men så havde vi Sigvald Hansen i Storegade, han var mekaniker og havde Oskar ansat... Min bil boede næsten på det værksted... Jeg havde ikke forstand på en motor... Ningo var blevet min ven, han foreslog at vi spurgte Oskar om der var noget vi selv kunne lave på bilen.... Oskar grinede... I kan skrue det og det af, så kommer jeg lørdag og ser på det... Da lørdag kom og Oskar bare lige skulle se på den.... Så var motoren ukendelig. Jeg kan ikke huske hvad Oskar sagde... Men han gloede så mærkeligt på Ningo og mig.

Baldersvej

I halvfjerdserne var det ikke godt i landet... Heller ikke for Tistrup... Mange virksomheder måtte lukke... entrepriserne var i bund... Man underbød hinanden så meget at økonomien ikke hang sammen... Da jeg

byggede på Baldersvej, skulle jeg betale 98 kr. tilbage hver gang jeg lånte 100 kr. Da byggeriet var færdig og mine lån kom hjem.. Så så det sådan ud... Lån 100 kr. og du får 65 kr. Det gjorde ondt. Da terminer til Kreditforeningen skulle betales så lød renten på 22%... Byggeriet gik i stå i Tistrup... Jeg mener kun det var Beton Mads der kunne overleve... Han byggede for Primo Plast, der var under en rivende udvikling.

En nat på Primo Plast spurgte Peter mig... Hvorfor bygger du ikke en mur til jeres hus, så får du en lukket terrasse... Jamen, kan jeg bare rive et hjørne af huset, og mure en mur... Sagens lyd det fra Peter... Falder det ikke sammen... Peter gav en forklaring der lød logisk... Ved vores flotte nybyggede hus, gravede jeg ud til en sokkel... Da soklen var lavet, begyndte jeg at slå mursten af hjørnet på huset... Mine genboerne Flemming, Johanson, Peter, ja, alle... Billy er du gået fra forstanden, du ødelægger da huset.... Peter for pokker tænkte jeg, mens jeg byggede videre... Muren var færdig, jeg var glad... Det var genboerne også... En ny nabo var dukket op, de byggede et hvidt hus, inden længe var naboskabet i orden... Det var Lena og Arne... Det er en anden historie.

Kommentarer: Arne Larsen

Et fantastisk godt naboskab blev der skabt.

Arne for pokker... Det er noget vi aldrig glemmer... Turen til Samsø har jeg fortalt utallige gange til familie og venner... Okay... Den bliver bedre og bedre hver gang jeg fortæller den... I dag ville du ikke kunne kende historien til Samsø.

Jeg har skrevet om dengang vi kom i tresserne... Peder Hammelsvang var på et besøg... Det gør ikke noget at det er lidt løvn, sagde han med et smil. Det gør det ikke... Jeg flyttede fra Baldersvej... Torben flyttede, Niels Ole flyttede, Men Helge Winkler blev... Ove der havde gang i alt flyttede, Tage Laursen flyttede. Alle er flyttet, bortset far Helge.... Hvordan ser det ud i dag... Jeg ved det... for jeg kører forbi når jeg er på slagteriet... Men hvad med sammenholdet på vejen. Det kan jeg ikke se... Det kunne være sjovt at høre om år 2020 på vejen... Bare kom frem.

Revisor

Nu har jeg skrevet om alle andre i Tistrup.... Nu står jeg for tur... Jeg starter med mit Revisionskontor på Baldersvej. Jeg er ikke akademiker, jeg er søn af en fisker fra Skagen... Sådan bliver det... Revisor er en titel, ikke andet... Når først vi fik en kunde... så blev de i firmaet, næsten alle blev venner af huset... alle kunne komme 24/7. Vi har mange kunder vi har kendt fra start... Vores hjem var vores firma, der var altid mennesker blandet med kunder... Vores to drenge havde hele tiden venner hos os... de kom og gik... nøjagtig som vores kunder... sådan fortsatte det i 20 dejlige år... En dag var det slut... Et stort revisionsfirma købte firmaet... Fulgte mine kunder med... Ja, for jeg blev 20 år i det nye firma... Det sker ikke i dag... nu er det bonede gulve og slips... Ikke en mand med skjorte, og hængerøv.

Selvangivelsen, en blanket alle skulle udfylde med indtægter, renter, og alle mulige mærkelige fradrag... Den skulle være indleveret i midten af februar måned... Alle ville undgå dette djævelskab der skulle afgøre om man skulle have, eller af med penge.... Selvangivelsen blev starten på min nye fremtid, men også starten på et møde med mange mennesker i Tistrup... Jeg læste alt om fradrag, og selvangivelsen, nu var jeg klar... Vi satte en annonce i Ugeavisen... jeg kunne udfylde selvangivelsen, og udregne restskat... Jeg

udfylder den hjemme hos jer... Telefonen kimedede... og kimedede.. Sys tog mod ordrene, og lavede en rute for mig... 15-16 timer i døgnet var jeg rundt i de forskellige hjem... Jeg lærte rigtig mange familier at kende... År efter år voksede denne kundekreds... Det var en fantastisk oplevelse... Alle tog mod mig med kaffe, kage, smørrebrød... Nu var jeg ligesom lidt integreret i byen.

Egon var brugsuddeler på den tid... en meget driftig og ihærdig mand... En dag kom han over på Baldersvej ... Hvad med at flytte dit revisionskontor over på torvet. Der lå Andelskassen... Et fantastisk sted... Bestyrelsen er enige om at vi hjælper dig i gang hvis du vil leje bygningen... Det er godt at have et revisionsfirma på torvet sagde han... Jeg må have fået en hjerneskade eller noget andet... for den dag i dag fortrød jeg mit svar... Nej tak, jeg beholder det hjemme... Der er en film der hedder dum. dummere... dummet... Jeg kunne få hovedrollen i filmen... Alt serveret på et fad... Fadet blev spis af Valgret, som fik Grill bar i bygningen... Jeg blev hans revisor... men det er en anden historie.

En december aften klokken 20.00 ringede min telefon på kontoret i Tistrup... Det var direktøren i Jyske Bank... Et revisionsfirma i Varde ville købe mit firma. Jeg havde bygget det op fra bunden... Ikke stort, men rigeligt for min lille familie... Hvad nu... Det fortsatte med møder mellem mig og det nye firma... Til sidst fandt vi en løsning... jeg solgte mit levebrød, men ikke mine kunder... Alle var solidariske og blev ved mig... Jeg skulle være i det nye firma i 3 måneder, så var det ud... Sådan gik det ikke, jeg fik 20 dejlige år... Men hvad med Tistrup der gav en sømand med et par bukser med maling og sko der havde været sorte, et helt nyt liv... Det sker kun i H.C. Andersens eventyr.... Jeg forlod Tistrup fysisk, men ikke i sjælen... Sys og mig har stadig venner i Tistrup, og følger denne enorme udvikling byen er i... Det var lidt for denne gang... Tak til jer der gad læse mit vrøvl.

Vi havde pakket bilen og skulle til Skagen, da der stod to unge piger udenfor, de manglede en revisor, det kunne ikke vente til mandag, for alle papirer skulle være klar om mandagen... Turen til Skagen blev sløjfet... Kort tid senere var Vinni og Lene ejer af Hodde kro... Lene var servitricen, Vinni i køkkenet... En dag ringede Vinni, om ikke vi kom ned på kroen, der var tre unge mænd der ville optræde på kroen... Jeg kom med en dum undskyldning... 3 knægte, det gad jeg ikke... Det fortrød jeg mange gange... De 3 fyre var De Nattergale, de lå vist salen ned.

Kommentarer: Allan Spicker

Jesper Johansen, mon du (stadig) husker pågældende aften...?

nej det er også hvad jeg fik ud af at læse opslaget, men det mener jeg at ku' huske Jesper m.fl.

Der var højt til loftet i mit Revisionsfirma, der var plads til sjov og spas... Ud over mig og konen havde vi tre medarbejdere... En fredag alle var gået hjem, fik jeg den idé... Vi skal leje "Chefen og sekretæren" jeg lavede sjov med Sys... Nå du arbejder over i dag sagde jeg...er det på grund af chefen... Hun har humor, så hun gav igen... det endte med hun sad på skødet af mig... Jeg lod som om telefonen ringede.. da jeg sad med røret i hånden, og Sys på skødet.. Så gik døren til kontoret op... Det var Ulla fra Tistrup Maskinstation, hun kom med materiale... Ups... lød det fra Ulla, da hun så mig og Sys... Undskyld, jeg kommer senere.. Ulla for pokker råbte jeg.. vi legede chefen og sekretæren... Ja, ja, sagde Ulla, lej i bare videre... Hun var en god ven, så lidt drilleri blev det til

En mere om Tistrup... Dagen oprandt hvor vi havde sølvbryllup... Et telt blev sat op på vejen op til os...Alle mulige mennesker dukkede op... Egon fiskehandler fra Hodde havde en harmonika med... En anden kom med et andet instrument, nu blev der spillet på skeer, og sav... Det der skulle blive en stille morgen... Fortsatte, og fortsatte... Vores postkasse stod for enden af vejen... Men denne dag kom posten helt op. Den gang måtte posten tale med folk... Det gjorde han også her... Han var ude i teltet, hvornår han gik ved jeg ikke... Jeg hørte at folk i Brugsen spurgte om det var os der havde fest... Morgensang, blev til aftensang... Endelig kunne vi køre til Strellev forsamlingshus.... Den dag fandt jeg ud af at Tistrup ikke er som andre byer... Det er 28 år siden.